

למוקי (שזה אורי בשפה שלי 😊)

השעה היתה בין 2 ל 3 בלילה

לאחר משמרת במסעדה על הטיילת בתל אביב הגעתי לדירה השכורה ברחוב וויזל .

בטח אורי השותף החדש לדירה, שנכנס ממש בימים האחרונים, כבר ישן, חשבת.

טיפסתי במדרגות לקומה הרביעית, פתחתי את הדלת ו... הדירה מוארת לגמרי ורדיו בקולי קולות....

והשותף החדש ? - אכן ישן שנת ישרים.

זו הייתה ההקדמה לשנים הבאות עם אורי.

כי אורי, שהפך לאיש שלי, אכן שינה את פס הקול של חיי והוסיף המון צבע ואור, שהיתרגמו ליוזמות ולחברים טובים, לטיולים, להופעות ועוד ועוד.

בימים הקרובים נוספו עוד שני אירועים לציון:

הראשון - הוא הביט ברשימת הקניות שתליתי על המקרר, כפי שהיה נהוג לתלות בדירות שותפים, ואמר : " אולי במקום לרשום נסגור שאני אזמין למסעדה בסוף החודש?" עוד קוו הסתמן במפה שיצרתי להכרת אורי - נדיבות, ושמירת מרחק מחשבונאות וקטנוניות.

השני - כשראה שהכנתי לבעל הבית רשימת תיקוני חשמל, נגרות צביעה לטיפולו של תיקונצ'יק, הוא לקח כלים, תיקן בעצמו את השקעים, הביא צבע ושנינו צבענו ביחד את הדירה. תבונת הכפיים וחריצות תיחזקו את שאר הדירות והבתים שאליהם התגלגלנו בהמשך.

עוד תמונה שצירפתי לפאזל של אורי נתרמה מסבתא חווה, שסיפרה שלאחר שבטווח קצר נמצאה שוב ושוב צפרדע בביתה, לקח אורי הילד צבע, סימן אותה ושיחרר אותה כדי לחקור אם הצפרדע המסויימת הזו תחזור לבית. כי זה אורי – עם הסקרנות והראש המחקרי, שחיפש נתונים ומצא דרך יצירתית לאסוף אותם כדי להסיק.

המופע החיצוני החל להצטייר, ורימז על מערכת ההפעלה של אורי שייצרה את הגלים שהפיץ. יש לשער שכללה ראש עם רעיונות יצירתיים לצד חשיבה מסודרת, זיכרון חזק, מנגנון שמתביית על מטרות, חיישנים קשובים מאוד לאנשים ומנוע חזק, ונחוש להגיע ליעד.

דווקא מונטי פייטון שאמנם לא נכללו בצמרת הפלייליסט של אורי , שאמרו
Always look at the bright side of life, היטיבו לתמצת את אורי. הוא התמקד
במאר במקדם ובמשמח. הדברים הקשים היו עברו אתגר ונושא לטיפול.

למדתי ממנו המון.

- למדתי לשאול שאלות פתוחות ולהקשיב, לתת לנשאל להשמיע את תשובתו של האדם בלי לעזור לו
- למדתי אסוף נתונים לפני החלטה. לשמוע דעות שונות, ואז להחליט.
- למדתי למקד קשב, וכשנוהגים בדרך לא מוכרת מתמקדים בה, לא מדברים ומתעלמים מצלצול הטלפון...

למדתי להאמין, לסמן מטרה, להעיז לחלום, להתמיד...

בזכות הנחישות שלו, זכינו באורי לעוד למשך 19 שנים טובות ומשמעותיות , ואני אומרת תודה.

שמחה, מוקירה ואסירת תודה שזכיתי לבנות עם אורי בית שבו נולדו וגדלו בנינו. האהבה והקשר לכל אחד, כמו גם היחד שלנו, שאורי היה מושקע מאוד ביצורו , ביסוסו ותיחזוקו, היו חשובים מאוד מאוד עבורו ועבורנו, והם חלק מרכזי מכל אחד מאיתנו.

ועוד משהו –

בכל השנים ליוו את אורי חברים טובים.
המפגשים, הטיולים, הטלפונים, העזרה בבית חולים, הביקורים שימחו , חיזקו והרימו

וגם על כך אני אומרת תודה גדולה

באהבה גדולה
פוקוש (שזה בשפה של אורי רויטל)